

DEN EUROPÆISKE UNIONS
HØJTSTÅENDE
REPRÆSENTANT
FOR UDENRIGSANLIGGENDER
OG SIKKERHEDSPOLITIK

Bruxelles, den 21.12.2012
JOIN(2012) 39 final

2012/0370 (NLE)

Fælles forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om ordninger til Unionens gennemførelse af solidaritetsbestemmelsen

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Artikel 222 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (i det følgende benævnt "traktaten") indeholder en ny såkaldt "solidaritetsbestemmelse". Jf. denne bestemmelse skal Unionen og dens medlemsstater handle i fællesskab på et solidarisk grundlag, hvis en medlemsstat udsættes for et terrorangreb eller er offer for en natur- eller menneskeskabt katastrofe. I henhold til artikel 222, stk. 3, første punktum, skal Kommissionen og den højtstående repræsentant fremlægge et fælles forslag, hvorefter Rådet bestemmer, hvordan Unionen skal gennemføre solidaritetsbestemmelsen. Europa-Parlamentet underrettes herom.

Da artiklen i traktaten har et bredt anvendelsesområde, dækker ordningerne for gennemførelse af solidaritetsbestemmelsen en lang række politikområder og instrumenter. Disse omfatter strategien for EU's indre sikkerhed¹, EU's civilbeskyttelsesordning og det finansielle civilbeskyttelsesinstrument², EU's Solidaritetsfond³, initiativet vedrørende sundhedssikkerheden mod alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler⁴, kriseberedskabs- og analysestrukturer i EU-Udenrigstjenesten og krisekoordineringsordningerne i Rådet. Ordningerne er også i overensstemmelse med etableringen af et europæisk område med retfærdighed i Unionen.

2. RESULTAT AF HØRINGERNE AF INTERESSEREDE PARTER

Medlemsstaterne har leveret værdifulde skriftlige bidrag til forberedelsen af forslaget gennem besvarelse af en række spørgsmål, som var forberedt i fællesskab af Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten. Repræsentanter for medlemsstaterne har også afholdt debatter i flere af Rådets organer. Disse omfatter Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité, Den Stående Komité for det Operationelle Samarbejde om den Indre Sikkerhed, Koordinationsudvalget vedrørende Politisamarbejde og Retligt Samarbejde i Straffesager og Militærkomitéen.

Europa-Parlamentet leverede også et meget brugbart bidrag i form af dets beslutning om "EU's bestemmelser om gensidigt forsvar og solidaritet: politiske og operationelle dimensioner"⁵.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Målet med forslaget er at efterkomme stk. 3 i artikel 222, som kræver, at Kommissionen og den højtstående repræsentant fremlægger et forslag om ordninger til gennemførelse af

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 22. november 2010 – Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis: Fem skridt hen imod et mere sikkert EU (KOM(2010) 673 endelig).

² Rådets beslutning om indførelse af Fællesskabets civilbeskyttelsesordning (omarbejdet), 2007/779/EF, Euratom, Rådets beslutning om indførelse af et finansielt civilbeskyttelsesinstrument, 2007/162/EF, Euratom.

³ Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond.

⁴ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler, COM(2011) 866 endelig.

⁵ 2012/2223 af 22.11.2012.

solidaritetsbestemmelsen for Rådet. Forslaget definerer det geografiske anvendelsesområde, aktiveringsmekanismen og katastrofekoordineringsordningerne på EU-plan.

Forslaget tager hensyn til og er konsekvent i forhold til koordineringsordningerne i Rådet (på baggrund af katastrofe- og krisekoordineringsordningerne), jf. artikel 222, stk. 2.

For så vidt angår artikel 222, stk. 4, fastlægger forslaget ordninger for: i) en samlet trussels- og risikovurdering på EU-plan, der skal bruges som grundlag for en regelmæssig vurdering i Det Europæiske Råd, og ii) beredskabsforanstaltninger i EU og medlemsstaterne på baggrund af Det Europæiske Råds vejledning.

Solidaritetsbestemmelsen finder anvendelse ved katastrofer og terrorangreb inden for EU's område, uanset om det foregår til lands, til vands eller i luften. Den gælder uanset om krisen opstår inden for eller uden for EU. Solidaritetsbestemmelsen gælder skibe (når disse er i internationalt farvand) og fly (når disse er i internationalt luftrum) eller kritiske infrastrukturer (såsom offshore olie- og gasinstallationer), der hører under en medlemsstats jurisdiktion.

Solidaritetsbestemmelsen relaterer til alle kriseberedskabsstrukturer på EU-plan. På grund af bestemmelsens interne dimension i EU findes de fleste af de relevante strukturer i Kommissionen (GD ECHO, HOME, SANCO, TAXUD osv.) eller i EU's decentraliserede agenturer (FRONTEX, ECDC, EUROPOL, EMSA, EFSA, EMA osv.). EU-Udenrigstjenesten råder over strukturer med ekspertise inden for situationsovervågning, efterretning eller militær⁶, såvel som et netværk af delegationer, der kan bidrage til reaktioner på trusler og katastrofer på medlemsstaternes område eller på kriser med en ekstern dimension. Koordinering og informationsudveksling mellem Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og relevante agenturer vil finde sted inden for den møderamme, som Kommissionen har indkaldt til for at forberede de foreslåede kriseberedskabsforanstaltninger.

Gennemførelsesordningerne for solidaritetsbestemmelsen erstatter ingen eksisterende instrumenter eller politikker eller disses særlige aktiveringsprocedurer. De udgør en paraplystruktur til situationer med en ekstraordinær trussel eller skademulighed, som overstiger de(t) berørte medlemsland(e)s reaktionskapacitet. Der vil blive anvendt en netværkstilgang for at forbedre effektivitet og undgå overlappende strukturer og funktioner. Det mest relevante EU-beredskabscenter i enhver krise vil være knudepunkt for og kontaktoverflade til medlemsstaterne ("tyngdepunktet"), og det vil få støtte af hele rækken af specialiserede tjenester.

Forslaget fastlægger, at EU kun skal handle under ekstraordinære omstændigheder og på opfordring fra en medlemsstats politiske myndigheder, der ser deres egen kapacitet oversteget som resultat af et faktisk eller nært forestående terrorangreb eller af en natur- eller menneskeskabt katastrofe.

Den berørte medlemsstat kan bringe solidaritetsbestemmelsen i anvendelse og skal rette sin anmodning til Kommissionen og samtidig underrette Rådets formandskab.

Den berørte medlemsstats kompetente myndighed skal straks kontakte Kommissionens katastrofeberedskabscenter, som vil være EU's eneste, døgnåbne kontaktpunkt, der servicerer alle medlemsstater.

⁶ Som f.eks. EU's Efterretningsanalysecenter, EU's Militærstab og Situationscentret.

Når solidaritetsbestemmelsen er blevet bragt i anvendelse, skal Kommissionen og den højtstående repræsentant i overensstemmelse med ordningerne, som er fastsat i denne afgørelse, gøre følgende:

- Først identificere og mobilisere alle Unionens instrumenter, som kan hjælpe med at reagere på en given krise. Dette omfatter alle sektorspecifikke, operationelle og politiske instrumenter, der falder inden for Kommissionens ansvarsområde. Ydermere skal Kommissionen og den højtstående repræsentant identificere og foreslå anvendelse af instrumenter og ressourcer, der falder ind under EU-agenturenes ansvarsområde.
- Dernæst skal de i tæt kontakt med den berørte medlemsstat vurdere om de eksisterende instrumenter er tilstrækkelige, eller om der er behov for yderligere støtte, som, hvor det er relevant, er ledsaget af finansiel støtte fra EU's Solidaritetsfond.
- Hvor det er relevant, skal de fremlægge forslag for Rådet om operationelle afgørelser, som kan styrke de eksisterende mekanismer, afgørelser om ekstraordinære foranstaltninger, som medlemsstaterne kan gennemføre, og som ikke findes i eksisterende instrumenter, foranstaltninger vedrørende politikkoordinering og udveksling af oplysninger samt operationelle og støttmæssige foranstaltninger, som kan gøre medlemsstaterne i stand til at reagere hurtigt.

Hvis der er behov for anden militær støtte end den, der er fastsat i EU's civilbeskyttelsesordning, skal den højtstående repræsentant fremlægge et separat forslag, jf. de relevante bestemmelser i traktaten.

Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten skal udarbejde fælles samlede situationsvurderingsrapporter. Disse rapporter skal sammensættes af katastrofeberedskabscentret eller det udpegede operationelle center i samarbejde med EU's Situationscenter, og de skal trække på bidrag fra de forskellige situationsovervågnings- og krisestyringscentre i medlemsstaterne, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten, EU-agenturerne og relevante internationale organisationer. Disse rapporter vil blive delt med medlemsstaterne for at informere om og støtte koordinering og beslutningstagning på politisk plan i Rådet.

Katastrofeberedskabscentret vil indledningsvis fungere som eneste operationelle knudepunkt på EU-plan. Kommissionen kan efterfølgende i samråd med den højtstående repræsentant udpege et andet, bedre placeret center til at påtage sig denne funktion under hensyntagen til krisens art. Det udpegede operationelle knudepunkt vil fungere som det primære kontaktpunkt for medlemsstaterne. Det vil være ansvarligt for koordineringen af den operationelle reaktion og for at lave fælles situationsvurderingsrapporter.

Når solidaritetsbestemmelsen er blevet bragt i anvendelse, kan formandskabet beslutte at igangsætte krisekoordineringsordningerne og identificere den bedste metode til at gennemføre hurtige høringer og beslutninger i Rådet i overensstemmelse med medlemsstaternes pligt til at komme til undsætning, jf. artikel 222, stk. 2. Rådets Generalsekretariat, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten skal yde operationel støtte til krisekoordineringsordningerne.

Fra 2015 vil Kommissionen og den højtstående repræsentant jævnlige udarbejde en fælles samlet risiko- og trusselvurderingsrapport på EU-plan. Rapporten vil være baseret på vurderinger af de trusler, farer og risici, der er indsamlet om forskellige områder (såsom terrorisme, organiseret kriminalitet, civilbeskyttelse, sundhed, klimaforandringer og miljø). Den vil i særdeleshed være baseret på overvågning, fortolkning og deling af oplysninger fra medlemsstaterne (gennem eksisterende sektornetværk eller fra krisecentre), EU-agenturer og relevante internationale organisationer. De samlede risiko- og trusselvurderingsrapporter vil danne grundlag for en regelmæssig vurdering fra Det Europæiske Råd.

Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 222 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Nærhedsprincippet

Forslaget fastlægger, at EU kun skal handle under ekstraordinære omstændigheder og på opfordring fra et medlemslands politiske myndigheder, der ser deres egen kapacitet oversteget.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget strækker sig ikke ud over det, der er nødvendigt for at nå solidaritetsbestemmelsens mål. Med henblik herpå forudsætter forslaget en behørig anvendelse af alle EU's eksisterende ordinære bistandsinstrumenter.

Fælles forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om ordninger til Unionens gennemførelse af solidaritetsbestemmelsen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 222, stk. 3, første sætning,

under henvisning til det fælles forslag fra Europa-Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Denne afgørelse vedrører Unionens gennemførelse af solidaritetsbestemmelsen. Ikke desto mindre bør Unionens indsats være sammenhængende og komplementær til anden bistand, som medlemsstaterne skal yde, jf. artikel 222, stk. 2, i traktaten og erklæring 37, der er knyttet som bilag til traktaten, hvori det bestemmes, at medlemsstaterne kan vælge de bedst passende midler til at opfylde deres egen solidaritetsforpligtelse over for en anden medlemsstat.
- 2) Unionens gennemførelse af solidaritetsbestemmelsen skal: så vidt muligt benytte sig af eksisterende instrumenter, øge effektiviteten ved at forbedre koordinering og undgå overlapninger, fungere uden yderligere tilførsel af ressourcer, give medlemsstaterne en simpel og entydig kontaktflade på EU-plan og respektere hver institutions og tjenestegrens institutionelle kompetencer.
- 3) Denne afgørelse vedrører en række politikinstrumenter og især: strategien for den indre sikkerhed for Den Europæiske Union, Den Europæiske Unions civilbeskyttelsesordning, Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, afgørelsen om alvorlig grænseoverskridende sundhedstrusler og de strukturer, der er udviklet inden for rammerne af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik.
- 4) Ordninger til koordinering af medlemsstaterne i Rådet bør være baseret på EU's krisekoordineringsordninger, som er revideret på baggrund af Rådets mandat, som har medført følgende konklusioner⁷: "sammenhængende bør sikres ved gennemførelsen af solidaritetsbestemmelsen", "ordningerne vil gøre brug af de velkendte almindelige rådsprocedurer i stedet for at benytte sig af foruddefinerede ad hoc-grupper", "anerkende vigtigheden af en samlet EU-kapacitet med kendskab til situationen".
- 5) Det geografiske anvendelsesområde for gennemførelsesordningerne skal være klart defineret.

⁷ RIA-Rådets konklusioner af 1.6.2006, dok. 9409/06, Corepers konklusioner af 10.12.2010, Corepers konklusioner af 23.11.2011 og af 30.5.2012.

- 6) For så vidt angår bekæmpelsen af terrorisme⁸, er adskillige instrumenter oprettet for at styrke beskyttelsen af kritiske infrastrukturer inden for energi- og transportsektoren⁹, for at styrke samarbejdet mellem retshåndhavende myndigheder, for at forbygge radikaliserings og for at begrænse terroristers adgang til økonomiske midler samt sprængstoffer og kemisk, biologisk, radiologisk og nukleart materiale¹⁰.
- 7) Der er behov for at definere en aktiveringsmekanisme på EU-plan for gennemførelsesordningerne, og den skal være baseret på en anmodning fra de(n) berørte medlemsstat(er) på højt politisk plan, og den skal understøttes af et entydigt kontaktpunkt på unionsniveau.
- 8) Beredskabsordninger på EU-plan bør forbedre effektiviteten gennem en styrket koordinering, der bygger på eksisterende instrumenter.
- 9) Civilbeskyttelsesordningen¹¹ letter et styrket samarbejde mellem medlemsstaterne og EU inden for civilbeskyttelsesområdet. Kommissionens forslag til EU's civilbeskyttelsesordning¹² medfører oprettelsen af et kriseberedskabscenter, som skal sikre operationel kapacitet hele døgnet og servicere medlemsstaterne og Kommissionen.
- 10) EU-Udenrigstjenesten råder over strukturer med efterretningsmæssig og militær ekspertise (såsom EU's Efterretningsanalysecenter, EU's Militærstab og EU's Situationscenter) samt et netværk af delegationer, der også kan bidrage til reaktioner på trusler og katastrofer på medlemsstaternes område eller på kriser, der har en ydre dimension.
- 11) Det strategiske analyse- og beredskabscenter, som blev oprettet i 2011 i Kommissionens Generaldirektorat for Indre Anliggender, sørger for vurdering og håndtering af risici og kriser, der påvirker EU's indre sikkerhed, herunder de af dem som vedrører terrorisme.
- 12) I de tilfælde hvor det er nødvendigt, og situationens hastende karakter muliggør det, bør beredskabsordninger på EU-plan komplementeres af indførelsen af retsakter eller ændringer af eksisterende retsakter i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten.
- 13) Denne afgørelse har ingen indvirkning på forsvarsområdet. Hvis en krise kræver handling inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), ud over brugen af de militære ressourcer, som er omfattet af eksisterende ordninger om

⁸ Terrorismen som defineret i Rådets rammeafgørelser om bekæmpelse af terrorisme af 2002 og 2008 (EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3, EUT L 330 af 9.12.2008, s. 21).

⁹ Som identificeret i Rådets direktiv 2008/114/EF af 8.12.2008 om europæisk kritisk infrastruktur (EUT L 345 af 23.12.2008).

¹⁰ Meddelelse fra Kommissionen: "EU's terrorbekæmpelsespolitik: vigtigste resultater og fremtidige forhindringer" (COM(2012) 386 endelig af 20.7.2010). Der er efterfølgende fremsat forslag til en forordning om brug og markedsføring af sprængstofprækursorer (COM(2001) 473 endelig), oprettet et netværk til bevidstgørelse om radikaliserings og truffet foranstaltninger inden for det nukleare, radiologiske og kemiske område samt sprængstofsikkerhed og -detektion.

¹¹ Rådets beslutning 2077/779/EF, Euratom om indførelse af Fællesskabets civilbeskyttelsesordning (samarbejdet) og Rådets beslutning om indførelse af et finansielt civilbeskyttelsesinstrument (2007/162/EF, Euratom).

¹² COM(2011) 934 endelig.

civilbeskyttelse, skal Rådet vedtage en afgørelse i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten.

- 14) Kommissionens meddelelse om strategien for EU's indre sikkerhed i praksis – Fem skridt hen imod et mere sikkert EU¹³ fastlægger målet om at øge Europas modstandsdygtighed over for kriser og katastrofer gennem en række foranstaltninger, herunder fuld brug af solidaritetsbestemmelsen og udvikling af en strategi, der dækker alle former for trusler og risikovurdering. I forlængelse heraf bør der også udarbejdes en oversigt over natur- og menneskeskabte katastroferisici på tværs af områder, som ajourføres regelmæssigt.
- 15) En samlet trussels- og risikovurderingsproces bør etableres på EU-plan, og den bør give Det Europæiske Råd mulighed for at vurdere de trusler, som EU står overfor, således at Unionen og dens medlemslande kan gøre en effektiv indsats mod disse.
- 16) Den 22. november 2012 vedtog Europa-Parlamentet resolution 2012/2223 med titlen: "EU's bestemmelser om gensidigt forsvar og solidaritet: politiske og operationelle dimensioner".
- 17) De ordninger, der fremgår af dette dokument, er med forbehold af yderligere udvikling af målrettede ordninger til håndtering af krisesituationer uden for medlemsstaternes område.
- 18) Denne afgørelse overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der er anerkendt i EU's charter om grundlæggende rettigheder, og den finder anvendelse i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.
- 19) Da målet for denne afgørelse, nemlig Unionens gennemførelse af solidaritetsbestemmelsen, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, og derfor bedre kan gennemføres på EU-plan, kan Den Europæiske Union træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går afgørelsen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Generelt mål og emne

1. Denne afgørelse fastlægger regler og procedurer for gennemførelse af bestemmelserne i artikel 222, stk. 3, første punktum, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (i det følgende benævnt "solidaritetsbestemmelsen").
2. Ordninger på EU-plan bygger på og supplerer mekanismer i Kommissionen og EU's agenter, som skal levere oplysninger og bistand. I forbindelse med kriser med en ydre dimension, som kræver efterretninger, militære ressourcer eller handling under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), bidrager den højtstående

¹³ COM(2010) 673 endelig.

repræsentant og EU-Udenrigstjenesten ved at tage tilstrækkelige initiativer og levere relevante oplysninger og bistand inden for den højtstående repræsentants kompetenceområde.

3. Disse ordninger forbedrer effektiviteten gennem øget koordinering mellem EU's og medlemsstaternes indsats.
4. Koordinering på politisk niveau i Rådet er baseret på krisekoordineringsordningerne, og sikrer også, at den er sammenhængende med og komplementær til EU's indsats.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne afgørelse finder anvendelse i tilfælde af terrorangreb eller natur- eller menneskeskabte katastrofer, uanset om de opstår inden for eller uden for medlemsstaternes område:

- a) Inden for medlemsstaternes område, inklusive landområdet, søterritoriet og luftrummet, finder traktaten anvendelse
- b) I forbindelse med skibe (når disse er i internationalt farvand) eller fly (når disse er i internationalt luftrum) eller kritiske infrastrukturer (såsom offshore olie- og gasinstallationer), når disse er under en medlemsstats jurisdiktion.

Artikel 3

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

- a) **Krise:** en alvorlig, uventet og ofte farlig situation, som kræver en rettidig indsats, en situation, som kan påvirke eller true liv, miljø, kritisk infrastruktur eller samfundsmæssige kernefunktioner, og som kan være forårsaget af en natur- eller menneskeskabt katastrofe eller et terrorangreb
- b) **Katastrofe:** enhver situation, der har medført eller kan medføre skadevirkninger for mennesker, miljø eller ejendom
- c) **Terrorangreb:** en terrorhandling, som defineret Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme, 2002/475/RIA, ændret ved Rådets rammeafgørelse af 28. november 2008, 2008/919/RIA
- d) **Beredskab:** en tilstand, hvor menneskelige og materielle ressourcer som resultat af tiltag, der er iværksat i forvejen, står klar med kapacitet, der sætter dem i stand til at sikre en effektiv og hurtig reaktion i en katastrofesituation
- e) **Reaktion:** enhver handling udført under eller efter en katastrofe eller et faktisk eller nært forestående terrorangreb for at håndtere dens eller dets akutte skadevirkning.

Artikel 4

Aktivering

1. En medlemsstat, der er mål for et faktisk eller nært forestående terrorangreb eller offer for en natur- eller menneskeskabt katastrofe, kan bringe solidaritetsbestemmelsen i anvendelse, hvis den efter at have udnyttet alle de eksisterende ressourcer og værktøjer, der er til rådighed, finder, at situationen overstiger statens reaktionskapacitet.
2. Den berørte medlemsstat retter sin anmodning til formanden for Europa-Kommissionen via katastrofeberedskabscentret og underretter samtidig Rådets formandskab.
3. Katastrofeberedskabscentret fungerer som eneste, døgnåbne kontaktpunkt for de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat.

Artikel 5

Beredskabsordninger på EU-plan

1. Når solidaritetsbestemmelsen er bragt i anvendelse, skal Kommissionen og den højtstående repræsentant, jf. artikel 1, stk. 2, gøre følgende:
 - a) identificere og bruge alle relevante EU-instrumenter, der bedst kan bidrage til en reaktion på krisen, herunder områdespecifikke, operationelle, politiske og finansielle afgørelser (f.eks. civilbeskyttelsesordningen, det strategiske analyse- og beredskabscenter, operationsfaciliteten til akutte folkesundhedsmæssige krisesituationer, efterretningsressourcerne i INTCEN), som hører under Kommissionens og den højtstående repræsentants ansvarsområde, samt de militærressourcer, der kan mobiliseres gennem EU's militærstab, og de skal ydermere identificere og foreslå brug af instrumenter og ressourcer, som hører under EU's agenter
 - b) vurdere om de eksisterende instrumenter er tilstrækkelige
 - c) udarbejde regelmæssige samlede rapporter med analyser og situationsvurderinger, som skal informere og støtte koordinering og beslutningstagning på politisk plan i Rådet
 - d) indsende forslag til Rådet, i de tilfælde hvor det er passende, især for så vidt angår operationelle afgørelser om styrkelse af eksisterende instrumenter, afgørelser om ekstraordinære foranstaltninger, som medlemsstaterne kan gennemføre, og som ikke findes i eksisterende instrumenter, politikkoordinering og informationsudveksling med henblik på at skabe de nødvendige lovgivningsmæssige betingelser samt operationelle og bistandsmæssige foranstaltninger, som gør medlemsstaterne i stand til at reagere hurtigt.

Kommissionen indkalder til møder for at forberede de foreslåede kriseberedskabsforanstaltninger. Kommissionen indkalder EU-Udenrigstjenesten og de relevante EU-agenturer.

2. Katastrofeberedskabscentret fungerer indledningsvis som eneste operationelle knudepunkt for medlemsstaten på EU-plan. Kommissionen kan efterfølgende sammen med den højtstående repræsentant udpege et andet bedre placeret center til at påtage sig denne funktion under hensyntagen til krisens art. Det udpegede operationelle knudepunkt fungerer som det primære kontaktpunkt for medlemsstaterne. Det leder den operationelle reaktionskoordinering og udarbejder situationsvurderingsrapporter.

Artikel 6

Koordineringsordninger i Rådet

Efter aktivering af solidaritetsbestemmelsen kan Rådets formandskab beslutte at aktivere krisekoordineringsordningerne og identificere den bedste metode til at gennemføre hurtige høringer og beslutninger i Rådet i forbindelse med pligten til at komme til undsætning. Rådets Generalsekretariat, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten yder operationel støtte til katastrofekoordineringsordningerne.

Artikel 7

Situationsvurderingsrapporter

Situationsvurderingsrapporterne bliver udarbejdet af kriseberedskabscentret eller af det udpegede operationelle center i samarbejde med EU's situationscenter. Forberedelsen af disse rapporter vil trække på bidrag fra de forskellige beredskabs- og krisestyringscentre i medlemsstaterne, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og relevante EU-agenturer samt relevante internationale organisationer.

Artikel 8

Samlet trussels- og risikovurdering på EU-plan

1. Kommissionen og den højtstående repræsentant udarbejder regelmæssigt en fælles samlet trussels- og risikovurderingsrapport på EU-plan fra 2015.
2. Rapporten bygger på vurderinger af de trusler, farer og risici, der er indsamlet om forskellige områder (f.eks. terrorisme, organiseret kriminalitet, civilbeskyttelse, sundhed, miljø, klimaforandringer osv.), som er baseret på overvågning, fortolkning og deling af oplysninger fra medlemsstaterne (gennem eksisterende sektornetværk eller fra beredskabscentre), fra EU's agenturer samt relevante internationale organisationer.
3. De samlede trussels- og risikovurderingsrapporter vil danne grundlag for en regelmæssig vurdering fra Det Europæiske Råd.

Artikel 9

Beredskab

Medlemsstaterne, Kommissionen og den højtstående repræsentant kan vurdere hvilke foranstaltninger, der er til rådighed i EU og medlemsstaterne til at imødegå større trusler, identificere mulige mangler og den billigste og mest effektive måde at afhjælpe disse på og opbygge foranstaltninger til effektiv solidaritet.

Artikel 10

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand